

д-р Михаел Нелс

ИНДОКТРИНИРАНИЯТ МОЗЪК

ГЛОБАЛНАТА АТАКА СРЕЩУ СВОБОДАТА НА УМА

София, 2026

Преводът е направен по изданието:

Dr. Michael Nehls

DAS INDOKTRINIERT E GEHIRN

**WIE WIR DEN GLOBALEN ANGRIF F AUF UNSERE MENTALE FREIHEIT
ERFOLGREICH ABWEHREN**

Copyright © 2023 by Mental Enterprises Verlag, Vö r st et t en

© Издателство „Изток-Запад“, 2026

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Анна Кирилова, превод, 2026

ISBN 978-619-01-1721-6

Д-р Михаел Нелс

ИНДОКТРИ НИРАНИЕЯТ МОЗЪК

Глобалната атака
срещу свободата на ума

Превод от немски
Анна Кирилова

*На Бъди, който усети глобалната заплаха
много по-рано от мен.
Благодаря ти за далновидността!*

ОТКАЗ ОТ ОТГОВОРНОСТ

За улеснение на читателите беше решено да не се използват езикови маркери за пол, освен в цитираните изказвания. Генеричният мъжки род се използва в обичайния му полово неутрален смисъл.

Всички факти, представени в тази книга, се основават на публично достъпни документи и проучвания, които в по-голямата си част са посочени с хипервръзки. Независимо от това, на някои места авторът изразява и лични впечатления, когато е преценил, че фактите могат да бъдат сглобени като пиксели в по-голяма, макар и отчасти спекулативна картина. Той се е постарал да направи ясно езиково разграничение между фактите и тези интерпретации.

Издателството и авторът са проверили най-добросъвестно представената в настоящото издание информация за точност и пълнота, необходими за адекватната ѝ интерпретация. Въпреки това нито издателството, нито авторът поемат отговорност за съдържанието на цитираните произведения или за евентуални грешки. Това се отнася и за посочените количества на микроелементите. Те обикновено са съобразени с нуждите на средностатистическия възрастен човек. Отклонения в дозировката могат да възникнат, между другото, с оглед на начина на живот (например при витамин D, B12 или омега-3 мастни киселини), пола, възрастта, ръста и теглото, и евентуални предшестващи заболявания. Поради това е абсолютно необходимо преди приема на хранителни добавки да се консултирате с вашия лекар и при всички положения на собствена отговорност – издателството и авторът не носят никаква отговорност за това.

Авторът не поема отговорност за съдържанието на цитираните уебсайтове. Той се позовава на материалите към момента на първоначалната им публикация, като в повечето случаи източниците са обозначени с датата, на която съответният уебсайт е бил последно посетен. Не са редки случаите, когато впоследствие съдържанието на даден източник е било променено или дори е изчезнало напълно. За съжаление, на „автобиографичната памет на интернет“ вече не може да се разчита: глобалната мрежа забравя и конфабулира.

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор (<i>д-р Волфганг Водарг</i>).....	11
Въведение	15
Глава 1	
ГОЛЕМИЯТ РЕСТАРТ В ЕДИН ПРЕКРАСЕН НОВ СВЯТ?	29
Съдбоносно прозрение в идилията на Корсика	29
Когато дистопиите стават реалност	32
Проекция на един кошмар	40
Съзидателно разрушение	41
Тотален контрол в реално време	44
Богат, по-богат, най-могъщ – предполагаемият капитализъм на заинтересованите.....	50
Не може да се вярва на някого, който преминава през трупове.....	53
Изтриване на „културната операционна система“ от „индивидуалния харддиск“	63
Глава 2	
ИНДИВИДУАЛНОСТ, КРЕАТИВНОСТ	
И СПОСОБНОСТ ЗА САМОСТОЯТЕЛНО МИСЛЕНЕ	71
Културната еволюция	71
Стойността на индивидуализацията	73
Плашещият отговор на един неприятен въпрос.....	77
Какво се случва с нашите мисли, когато (вече) не ги мислим	78
Хипокампусно развитие на индивидуалността и културното многообразие	88
Психически силният Аз	89
Да мислиш (Система 2) или да не мислиш (Система 1), това е въпросът.....	91
Хипокампусна антииндоктринационна формула.....	95
Неестествената нормалност на хроничното увреждане на хипокампуса	104
Глава 3	
ПРЕПРОГРАМИРАНЕ НА ЧОВЕШКИЯ МОЗЪК	109
Двустранна атака срещу човешката душа	109
1) Намаляване на автобиографичните индексни неврони	113
2) Презаписване на хипокампусните индексни неврони с технократичен наратив	115

Глава 4**МАСТЪРПЛАН, ЧАСТ 1.**

УНИЩОЖАВАНЕ НА АВТОБИОГРАФИЧНАТА ПАМЕТ	121
„Страхът изяжда душата“ – предтравматично стресово разстройство	121
В епохата на перманентни кризи и хронична тревожност	126
Спайкинг – разрушителна атака срещу човешкия мозък	133
Пет стъпки за подготовка на едно престъпление срещу човечеството.....	136
Пакетът от мерки срещу коронавируса като средство за унищожаване на хипокампуса?.....	157
Каузалната превенция на тежки инфекции със SARS-CoV-2 е „десен екстремизъм“? ...	168

Глава 5**МАСТЪРПЛАН, ЧАСТ 2.**

ИЗПОВЯДВАНЕ НА ТЕХНОКРАТИЧНАТА ВЯРА	185
„Големият наратив“ като средство за власт.....	185
С комунистическа методология за индоктринация към Голямото пренастройване на съзнанието	191
Уловени в мрежата на индоктринацията	196
Постоянен контрол върху резултатите.....	219

Глава 6

КРАЙ НА ИГРАТА?	227
Семето на безумието	227
„Възходът на безполезна класа“	227
На кого принадлежи бъдещето: на човека или на машината?	229
Деца не са желани!.....	231
Смъртоносен конфликт на целите	234

Глава 7

ДА СЕ ОСМЕЛИМ ДА БЪДЕМ ПОВЕЧЕ ЧОВЕЦИ.....	237
Заклучителна реч	237
Придобита социопатия?	245
Добри по природа?.....	248
Не по-умни от дрожди?.....	251
По-здрав мозък – по-здрави решения.....	259

Заклучителни бележки 271

Списък на използваните съкращения..... 273

Бележки 275

Благодарности..... 309

ПРЕДГОВОР

Достойнството на човека беше неприкосновено. Имаше свобода на мисълта. Човешките права, демокрацията и върховенството на закона бяха ценностите, които след катастрофата на Втората световна война озаряваха като маяк пътя на мирното европейско развитие. Почти три поколения бяха възпитавани с тях като основни ценности, залегнали във всички учебници. За матурите и държавните изпити трябваше да се познават и възхваляват. Но от години насам, под претекст за предстоящи климатични катастрофи, терористични атаки, пандемии или други социални и екологични кризи, те постепенно се обезсилват и се изпъхват с нов смисъл.

Защо Федералният конституционен съд вече не преценява мерките, ограничаващи свободата, независимо и въз основа на научна експертиза, а се поддава на лоялни към правителството становища, които се представят като широко споделен консенсус? Как репресивната цензура и дигиталното изгаряне на книги се съчетават с гарантираната свобода на словото? Какво се случи в съзнанието на журналистите, съдиите, лекарите и учителите, за да се разпадне досегашната ценностна система толкова бързо? Хората послушно се оставиха да бъдат затваряни, да затварят и да носят маски. Задаването на въпроси само по себе си беше проява на липса на солидарност. Защо толкова много хора бяха готови изведнъж да се откажат от свободите, правата и богатата, за които са се борили поколенията на нашите предци? Има само едно обяснение за тази обществена катастрофа: мисленето и светоусещането на мнозинството беше променено из основи. Но как изобщо стана възможно това?

В този период на опити за преврат в човешкото съзнание имах възможността да обсъдя със своя колега д-р Михаел Нелс неговите изследвания. Зарадвах се на научния му принос, защото той ни помага да разберем връзката между социалните промени и препрограмирането на човешкия мозък. Той не само показва как страхът и репресиите влияят върху възприятието ни, но и обяснява съпътстващите неврофизиологични процеси. Така става ясно как тоталитарните мерки променят нашето мислене, а заедно с него – и нашата „социална имунна система“. По този начин могат да бъдат релативизирани утвърдени социални норми и дестабилизирани цели общности. Традиционните ценности и общоприетите правила досега даваха на хората стабилност и ориентир. Те са ни необходими,

за да преодоляваме по-лесно трудности и неблагоприятни обстоятелства, да отглеждаме децата си в здравословна среда и да разрешаваме разумно възникващите конфликти. Но днес сме свидетели на целенасоченото унищожаване на тези ценности.

Мисленето и чувстването, възприемането, спомнянето и начинът, по който реагираме, имат своето място в определени структури на мозъка ни. Две малки зони във формата на морски кончета изпълняват ролята на индекс за откриване на спомени и за мобилизиране на натрупания опит. Като работна памет те насочват вниманието ни през деня и осигуряват мигновен достъп до съхранените в дългосрочната ни памет преживявания. Начинът, по който се осъществява този процес, е част от нашата идентичност и разпознаваемост и именно той създава предпоставките за междуличностно разбирателство и многообразие в обществото. Ако този процес бъде манипулиран така, че множество хора да бъдат „уеднаквени“ в мисленето и възприятията си, тогава те могат по всяко време да бъдат поведени от своите „пастири“ към други пасища или дори към кланицата.

Авторът сравнява взаимодействието на тези невробиологични процеси с операционната система на компютъра. Но онова, което досега „програмираше“ съзнанието на подрастващите деца в семейството, детската градина или училището, днес се поставя под съмнение, то вече принадлежи на миналото. Наричахме го възпитание и на Запад поколения наред то беше насочено към насърчаване на развитието на самостоятелна личност. Наред с традиционната педагогика обаче от десетилетия насам се развива и една мощна индустрия, която изглежда има далеч по-голямо влияние. Чрез добре премислена реклама, пропаганда и ежедневно медийно облъчване тя насажда в съзнанието на подрастващите своите представи за света. В тази индустрия на реклама, връзки с обществеността и пропаганда се работи върху нови кодове и нов софтуер за нашето мислене и чувстване. Там се създава един „прекрасен нов свят“, разработен интердисциплинарно в съответствие с желанията на поръчителите и добавени атрактивни детайли. При този съвременен поход за контрол над нашето съзнание става въпрос за повече пари, власт и влияние над възможно най-много хора. Онзи, който притежава капитала, определя и програмите, по които се оформя съвместното ни битие.

Това, което в икономиката се казва реклама, в политиката се нарича пропаганда или връзки с обществеността (пиар). „Пропагандата приучва обществото към промяната и прогреса“, пише Едуард Бернайс (1891–1995) в книгата си „Пропаганда“*. Още в годините след Първата световна война той поставя новаторските си идеи единствено в услуга на онези, които осъзнават, че си струва да се инвестира в подобни методи за масова манипулация. Огромният пазар на пиар индустрията днес осигурява стабилни доходи и кариерни перспективи на

* Едуард Бернайс, *Пропаганда*, изд. „Изток-Запад“, 2019. [Всички бележки без изрично упоменатите са на преводача.]

десетки хиляди психолози, социолози, демографи, журналисти, креативни директори, копирайтъри, арт директори, фотографи и други специалисти в областта на въздействието върху човешкото мислене като послушни изпълнители, обслужващи лостовете на властта.

Във всички случаи важи следният принцип: онзи, който купи този сложен механизъм или по друг начин придобие контрол над него, е в състояние все повече да разширява влиянието си. Да се купува власт с пари е корупция. Да се направляват възприятията, чувствата и мисленето на хората чрез пари или власт е пропаганда.

Михаел Нелс показва, че „промиването на съзнанието в глобален мащаб“ или инсталирането на нова „операционна система“ може да функционира само ако утвърдените начини на мислене и старите правила на нашето съвместно съществуване бъдат трайно блокирани или дори заличени. Кое не означава нищо по-малко от това културните ценности да бъдат сринати, правните и политическите рамки – разрушени, а спомените ни за „преди“ – манипулирани така, че да започнем да ги оценяваме по съвсем различен начин или изобщо да не можем да ги възстановим. Тези, които си позволяват да налагат подобни процеси, злоупотребяват и с традиционни ценности като човешките права, демокрацията, солидарността или върховенството на закона и опорочават тяхното значение. Както при дресировката на животни се въвежда система от награди и наказания, която гарантира възможно най-пълен контрол над поведението на манипулираните. Послушанието се отбелязва и възнаграждава, а съпротивата се разпознава незабавно и се пресича в зародиш.

Цифровата валута, контролът върху потреблението на енергия и други ресурси, принудителните ваксинации, медикаментозното успокоение, медийното унифициране, разпадът на семейните структури и повече или по-малко прикритата евтаназия са основни моменти в тоталитарните мечти и характеризират този „прекрасен нов свят“. Кой обаче стои зад техническия състав на индоктринацията? В тази книга не само ще се запознаем с неврофизиологичните трикове на специалистите по пропаганда, но ще научим и нещо за техните поръчители, за онези финансово могъщи умове, които управляват техниците и програмистите на нашия дигитализиран свят. Те самодоволно наричат себе си филантропи и човеколюбци и се наслаждават на тази маска, излъскана до блясък от обслужващите ги майстори пропагандисти. Но крещящите несправедливости в днешния свят са доказателство за тяхната безмилостна конкуренция.

Всеки, който иска промяна и има желанието да се бори за принципите на многообразни, но равноправни общности, трябва да разбере механизмите на текущия опит за преврат. Тази книга предоставя важна помощ в това отношение.

*д-р Волфганг Водарг,
юли 2023 г.*

ИНДОКТРИНАЦИЯ

Произлиза от латинския термин *doctrina*, който означава „учение, система от възгледи“.

Целта на индоктринирането е да бъде внушен определен идеологически наратив – нова система от вярвания, която не позволява дискусии и противопоставяне.

Целта е безусловен, безкритичен конформизъм. Средствата за постигането му са: контролиран подбор на информация, максимално интензивна пропаганда и психологическо въздействие, включително принудителни мерки и заплахи за санкции.

Колкото по-умела е менталната манипулация, толкова по-устойчиво става имплантираното идеологическо мислене по отношение на вътрешни съмнения и критични аргументи.

Индоктринацията трябва да се разглежда като злонамерена атака срещу човешката същност, срещу личността и в крайна сметка срещу най-голямата ни ценност: свободата на мисълта.

~ ~ ~

Противопоставянето на индоктринацията е усилие през целия живот. Защото става дума за това да бъде съхранена свободата на индивидуалното търсене на смисъл и свободата на мислене.

ВЪВЕДЕНИЕ

Всичко, което се случва в резултат на нечи намерения, може да бъде сведено до намерението за увеличаване на властта.

Фридрих Ницше (1844–1900)

Пандемията от коронавирус ми отвори очите – от една страна, защото преживях събитията от първа ръка, и от друга, защото става въпрос за медицинска, имунологична тематика, по която имам необходимия експертен опит и мога да преценя фактите: За първи път осъзнах колко далече могат да стигнат някои хора, за да постигнат целите си, дори ако това означава да преминат през (планини от) трупове. Последвалите няколкогодишни интензивни изследвания ме доведоха до заключението, че тези планини все още могат да се извисят до небето по пътя към осъществяване на крайната цел, която, скрита в контекста на събитията, определя глобалната посока на развитие. От момента, в който осъзнах това, всеки ден си задавах въпроса: това наистина ли се случва?

Но нека първо се върнем още няколко години назад. Малко след координираната терористична атака срещу САЩ през 2001 г., влязла в историята като „11 септември“ или „9/11“, се появиха слухове, че подготовката на една толкова сложна и дълго планирана едновременно протичаща атака с десетки хиляди жертви не би могла да бъде пропусната от американските тайни служби. За някои – включително и за мен – оставаше все пак вероятността поредица от неблагоприятни обстоятелства да е довела до възможността това чудовишно престъпление да бъде извършено практически без никаква съпротива. Поне така се надявах: никой не би могъл да бъде толкова безскрупулен, нали? Но скоро стана ясно, че много хора и организации са се възползвали от тази неимоверна катастрофа, която остави дълбоки рани не само в психиката на американците. Във всеки случай президентът на САЩ Джордж Буш-младши изглежда вече беше намерил претекст да легитимира поредица от военни интервенции, които със сигурност са били планирани месеци преди това. Веднага след атентатите той обяви глобална „война срещу тероризма“ (*war against terror*). Всеки, който си беше възвърнал чувството за реалност след огромния шок, още при обявяване-

то на тази война знаеше, че е невъзможно да бъде спечелена. Наред с това, почти в целия свят постепенно влязоха в сила закони за борба с тероризма, които и до днес ограничават личната свобода на всички ни. Това направи много по-лесно събирането на информация за частни лица и споделянето ѝ между разузнавателните служби. В САЩ хората могат да бъдат задържани и разпитвани по подозрение в тероризъм без адвокат или съдебен процес.

Обявената война срещу тероризма доведе само няколко седмици по-късно до война срещу Афганистан; официално защото се предполагаше, че Осама бин Ладен, лидерът на терористичната организация *Ал Кайда*, която пое отговорност за атентатите от 11 септември, се намира там. Несъмнено оръжейната индустрия спечели значително от атентатите на 11 септември, особено след като на 20 март 2003 г. Третата война в Персийския залив срещу Ирак също беше оправдана с мотива, че Ал Кайда, с помощта на иракския президент Саддам Хюсеин, съхранява там оръжия за масово унищожение, за да извърши ново нападение срещу САЩ. Това се основаваше на доказателства, които една съдебно-година по-късно се оказаха фиктивни.¹ Въз основа на тези събития смятам, че възникват два въпроса, които са от решаващо значение за бъдещето на човечеството: 1) Докъде биха стигнали тези, които печелят от терористична или друга (например вирусна) атака срещу човечеството, само за да увеличат печалбите, властта и контрола си над човечеството? 2) Как можем да гарантираме, че подобни драматични събития не само няма да бъдат използвани, но най-вече няма да бъдат съорганизирани от благодетелстваните лица, след като произтичащите за тях ползи са толкова огромни, че наличието на потенциални мотиви не може да бъде поставяно под въпрос?

През 1860 г. Томас Джоузеф Дънинг (1799–1873), секретар на Лондонската асоциация на книговеците, пише памфлет за философията на тогавашното профсъюзно движение, в който описва една екстремна характерна черта на икономическата власт и алчността за печалби: „Капиталът изпитва ужас от липсата на печалба, точно както природата се ужасява от празнотата. Ако е налице достатъчно голяма печалба, капиталът става много смел. Печалба от 10% му гарантира възможност за реализация навсякъде; при 20% отбелязва сериозно оживление; при 50% – огромна дързост; при 100% е готов да погази всички човешки закони; при 300% няма престъпление, пред което да се спре, и риск, който да не поеме, дори при реална опасност собственикът му да увисне на бесилката. Ако размириците и вълненията носят печалба, той с готовност ги насърчава.“²

Така още през XIX век Дънинг описва една фундаментална динамика, която съвсем наскоро се разви пред очите ни след (лабораторното) избухване на SARS-CoV-2 в края на 2019 г. – разрушително в почти всички области на живота за повечето хора и същевременно изключително печелившо за малцина. Това се случи в такива зашеметяващи мащаби и с такава сериозност на последиците, каквито Дънинг едва ли би могъл да си представи. Съществуват някои призна-

ци, че тази глобална криза не само е била използвана, но всъщност е била инсценирана от самото начало. Но каква е крайната ѝ цел?

Тази книга се опитва да даде един възможен отговор. Но още сега искам да кажа: струва ми се, че същинската крайна цел на тази (вероятно) постановка все още не е постигната. Това, което можем да твърдим със сигурност обаче е, че първият етап по пътя към реализирането ѝ ще остане в историята като „пандемията Ковид-19“: с огромни щети за човешкото здраве и безброй смъртни случаи, причинени не толкова от самия изкуствено създаден патоген, колкото от умишлено възпрепятстваната превенция на заболяването (която би могла да предотврати повечето смъртни случаи) и от безпрецедентен в исторически план пакет от мерки. Сред тях е и една – както става все-ясно – опасна за живота програма за ваксиниране с антигена на „шипчестия“ (спайк) протеин на SARS-CoV-2, наричана накратко *спайкинг*. Милionите други съпътстващи жертви на тази пандемия са свидетелство за катастрофалния подход към здравната криза, която започна още с неадекватната реакция към първоначалния доклад за случаи на необичайна пневмония, регистрирани в Ухан, Китай. И не на последно място, терминът „пандемия“ характеризира също така тоталитарното, антидемократично развитие в световен мащаб, което стана възможно в резултат на обявяването ѝ. Независимо дали наистина става дума за „пандемия“ или за систематично инструментализиране на една по-скоро случайна криза (по-нататък ще разгледам аргументите за и против), дори и без по-задълбочено изследване на противоречивите факти по безспорен начин може да се установи, че свръхбогатите по света са се облагодетелствали в изключителна степен и са имали всички основания да поискат да запазят извънредното положение – още повече че то, както по всичко изглежда, служи на една по-голяма цел: „Голямото пренастройване“ или „Голямото нулиране“ (*The Great Reset*).

Докато пиша тези редове през пролетта на 2023 г. и населението на земята тъкмо започва да си отдъхва с облекчение (най-сетне без маски, без тестове, без ограничения), в Доклада си за глобалните рискове през 2023 Световният икономически форум (*World Economic Forum, WEF*), напълно в духа на предходния абзац, вече говори за настъпването на нова ера на „перманентни пандемии“.³ В крайна сметка основателят и председател на СИФ Клаус Шваб открито разглежда пандемията Ковид-19 като благоприятна възможност за осъществяване на едно „голямо пренастройване“ на световната икономика с участието на водещи политици и технократи. Един страничен наблюдател на подобни изказвания, който не участва в процеса на вземане на решенията, стоящи в основата на тези планове, неизбежно би стигнал до заключението, че на човечеството трябва да бъде наложена нова операционна система за съвместно съществуване и според СИФ, както и според някои правителствени документи (които ще представя по-нататък), този процес се очаква да приключи през 2030 г.